

1978

LANTERNA SV. MARKA

1-2.
1978

Pr. 140

R I J E C V A M A

Na zadnji dan poklada Korčula je prošla kroz neobični stres: na večernjoj priredbi u "Liburni" ušla je grupa maškara kao grupa redovnica predvođena "starješinama". Bilo je to svjedočenje o prisutnosti niske televizijske emisije tih dana s pričama iz Dekameronu.

U prepunoj dvorani nastao je tajac pa negodovanje i zvižduci. Protesti se čuli sa svih strana. Nakon ciglih par minuta grupa se iz dvorane izgubila...

"Časne sestrinska" predstava doživjela je kompletni fijasko. Oprostite- nešto još dublje. I maškare u času nastupa osjetile su da je promašeno. Za vrijeme priprema vjerojatno nisu ni pomislili na konkretno izrugavanje časnih sestara pogotovo ne onih iz naše sredine. Svatko zna da je naša prošlost i sadašnjost protkana blagoslovljenom i uzornom prisutnošću sestara Dominikanki ovom gradu. Narod je reagirao. Ali i same akterke su od-

jednom osjetile i sjetile se da su u "nebranom groždju" pa se odmah pošteno i povukle.

Društveni dodatak na sve ovo bila je protestna intervencija i reakcija na Zboru birača. I tada su istaknute zasluge naših Sestara u vrijeme rata i okupacije kroz njihovo pregaranje za naše ranjenike, potrebne, itd.

Ovaj incident ukazao je na kraju svega pozitivnu činjenicu: narod pošteno reagira na nepravdu, također i društveni faktori, a pošteno je reagirala i ta grupa maškara u pitanju kad su postali svjesni zla.

Treba dakle zaključiti: naš svijet nije zao, ne želi i neće se aktivirati u preziru svetinja, a svaki ga stres vraća razboru, časti i poštovanju duhovnih vrijednosti.

Naše časne sestre Dominikanke svijetle nam svojim životom, žrtvama, altruizmom i ljubavlju za svakoga osobito za bolesnike, starce, djecu i potrebne. Njihova prisutnost je protkala sve stanice života ovoga grada pa i izvan njega. Što bismo svi mi bez njih ne obazirući se dali se radi o kršćanima ili o bilo kome drugom?

Stoga je opravdan i pošten protest i isprika o ovom događaju.

A ova me i nehotimična dogodovština podsjetila koliko tek pokladarsku grupu činimo u ovom gradu mi koji na sebi nosimo krsni biljeg vjere i do nedavna kršćanski zaklad vjernosti! A prekrili smo se maskom nemara, indiferentizma, napuštanja vjernosti Bogu, Crkvi i Životu.

Tko to od nas uvidja, tko od nas na ovo protesta tira?

Draga korčulanska braćo i prijatelji koji nosite kršćansko ime svog odabranja- jeste li ozbi-

ljno barem kroz Korizmu jednom promislili kakovu i koliko nam je ljubav iskazao i svoju nazočnost u nama zacrtao Gospodin Isus? Dali smo zbog toga materijalno i moralno obvezani i odgovorni da skidamo masku nevjere, nemara, napuštanja svog prianjanja, a da Mu uzvratimo životnu vjeru i vjernost?

Doći će nam i oni dirljivi dani "Vele sedmice" i Uskrsnog slavlja. Vjerojatno ćemo se tada približiti svome Kristu i skinuti sa sebe masku nemara i zloće. Trebali bismo tada priznati kako Krist zaslužuje naš okretaj, obraćenje i povratak. Ovakvo nešto može nam donijeti nepatvorenu stvarnost spasosne obnove, uskrsnuća naše čitave nutrine u Kristu Uskrsnom.

Na putu povratka Bogu treba biti siguran, temeljit i trajan. Čini mi se da produljujemo karneval i lažne maske koje nas ne mogu u duhu usrećiti. Kao kršćani shvatimo da je od bitne važnosti Krista opet ugledati, dohvatiti i onda Ga zadržati životom. Napustiti mnogovrsne maske. Koliko nam je gorkog iskustva kad Ga nismo u sebi sačuvali!

Uskrsno nas vrijeme na to doziiva, preporuča, vuče. Ali ne samo s bljeskom Velog petka! Potrebno je upozoriti svih i svakog pojedinca da otvorimo oči, gledamo stvarnost čovjekova života i zaključimo!

"Obratite se i povratite od svojih nedjela i grijeha da vam ne budu na propast! Odbacite od sebe sva nedjela koja ste činili i učinite sebi novo srce i nov duh! Zašto da umirete, dome Izraelov? Obratite se dakle i živite!" (Ez. 18, 30-32)

U tom duhu svima Vama u župi, u domovini i posvuda izrazujem svoje najbolje želje i duhovne čestitke uz srdačan poklik:

SRETAN I BLAGOSLOVLJEN USKRS !

LITURGIJSKA KRONIKA

BOŽIĆNO VRIJEME

Predbožićno vrijeme kršć. raspoloženja počinje u stvari sa blagdanom sv. Martina, 11. studenoga, kada odzvanja grad koledom stotine mladih i odraslih grla. A zatim je Gospa od Zdravlja pa sv. Nikola i sv. Lucija. Konačno od 15. XII počinje Božićna Devetnica u Katedrali i kod Sv. Nikole. Časnu sliku Porodjenja sa oltara Gospice prenosimo usred crkve i obavlja^{mo} pred Gospicom tradicionalnu "Novenu".

Govorimo, pozivamo, upozoravamo. Šteta je za ovaj mlađji naš kršć. naraštaj da oni ne znaju za ovu duhovnu pripravu na Božić, koju smo kao svetu tradiciju naslijedili od starih.

B A D N J I D A N je ove godine došao u subotu. Preko večernje Mise svečanim tekstom i napjevom najavili smo Rodjenje Božjega Sina. Ali najveći broj osobito mladih vjernika čekao je dakako noćnu draž Polnočke za proslavu Božjega Sina.

Ove godine smo izostavili Matutin-Jutarnju. Trebalo je čekati i ispovijedati. A ispred Polnočke petorica mladića uz trublje i orgulje i recital

naviještali su tajnu Božićne noći za sve narode i rase svijeta.

Polnoćku je služio don Božo Baničević. Crkva je bila ispunjena osobito mladim svijetom. Bilo je mnogo nepoznatih radosnih lica onih koji kroz zimsko vrijeme borave u našem gradu tražeći sezonski posao. Božićna pjesma orila se u noći. Katedrala se blistala brižno ukrašena radom č. sestara. Isticala se sjajne jasle u strani sv. Roka i sjaaj mnogih jelki uz glavni oltar.

Za vrijeme Glorije Misnik je pronio kroz crkvu dražesni lik Božanskog Djetića i položio ga na pripravljenom mjestu usred crkve.

Na Polnoćki pričestio se uglavnom mlađji svijet, njih oko 250.

Polnoćka je bila i kod Časnih Sestara. Svirali su i mandolinisti crkve sv. Nikole. I tamo je bilo sve obavljeno u produhovljenom raspoloženju Svete Noći s mnogo vjernika sa svih strana.

BOŽIĆ nam je osvanuo u nedjeljni dan. Posvuda se kroz grad osjećao duh svete tišine i velikog Blagdana. Jutarnje mise smo držali u bratimskim crkvama po običaju. A u 9,30 s. bila je Euharistijska svečanost u Opatskoj crkvi uz svirku naših mandolinista. Treba reći da smo tada i uvečer očekivali ipak više vjernika.

Kroz Božićne blagdane počev od sv. Stjepana obavljali smo blagoslov kuća i to popodne. Bilo je više vremena, više ministranata, a prikladnije za ukućane i susret sa svećenikom.

Na STARU GODINU -u subotu- održali smo po običaju uvečer TEDEUM uz sudjelovanje bratima i manjeg broja vjernika. Bilo je očito: i muško i žensko se spremalo za proslavu po kućama

i hotelima zadnjeg dana godine. A to slavljenje smjene godina produljeno je na svoj način i sutradan u nedjelju na

NOVU GODINU 78.

Nije više to crkveno slavljenje onakvim načinom kako smo bili navikli pred desetljeće. Uostalom nešto iseljenjem, nešto pomorskim zvanjem, a ne malo napuštajući kršćanske i crkvene strukture- privrženih vjernika je sve manje pa nas je manji broj i u crkvama. Dakako, to ne znači da smo bolji i sretniji, iako pokoji postaje materijalno bogatiji.

BOG O JAVLJENJE smo slavili u petak, 6. I. Glavna svečanost bila je uvečer uz slavljenje Euharistije, a potom uz raspoložene vjernike blagoslovili smo opatski dvor. Ni ove večeri nismo zabilježili veći, običajni broj duša. Smetalo je i lošije vrijeme koje nas ovih dana češće prati.

SVIJEĆNICA

Jutarnje mise održali smo u crkvi sv. Justine po običaju; a Večernju misu u Veloj crkvi sa blagoslovom svijetla. Obred ovog blagoslova obavili smo "izvan crkve" t. j. u strani sv. Roka, a potom uz pijev antifona i pjesmu prešli smo velikom oltaru.

SV. VLAH O ZAŠTITNIK

Sv. mise bile su u sv. Justini nedjeljnim rasporedom. I opet nova razočaranja: na večernjoj svečanosti nismo registrirali uobičajeni broj vjernika. Osobito su manjkala djeca i mladi. Nakon grlićanja prokura Rokovaca dijelila je "blančica". Nalikuju malim, debelim hostijama. Običaj o sv. Vlahu.

HTIO BIH...

Ima časova,
kad bih zaboravit htio
sve :

i dan rođenja
i ljude s kojima dijelih
korak na stazi života,
prijatelja što leži u grobu
i zadnji uzdah majke
i tolike želje što bijahu bajke.

Htio bih nekamo sklonit
da ne gledam :

sitne kristale suza,
pružanje ruke za pomoć,
tišinu sela što spava
i one malene zvijezde na nebu
i ljude i ptice
što se na mokrim granama gnijezde.

Sve bih zaboravit htio!

Samo ne

Onog što često je došao srcu
i donio mir i radost,
svjetlo da suza jače zablista,
samo ne jednog
što prijatelj nama se nazva
Gospočina, Isusa, Krista.

Samo ne Njega!

Jer

On je Put pravi, Istina, Život!
u koji tek mi je doći...
svejedno kada...

.....
sred bijela dana
il neke blistave noći...

Franjo Balog

MOLITVA

"Kada budem podignut sa zemlje-sve ću privući
k sebi"- uzviknuo si Gospodine Isuse !

Najpogrdnija smrt razapinjanja te zadesila, o
Gospode! A dali si sve privukao k sebi?

Malo je onih koji su te razumjeli, čuli i pri-
ljubili se uz tebe, o Gospode! I od takovih ima
ih koji se odjeljuju, odpadaju, izdaju te, o Gospo-
de!

Prebacio si sudbinsku odgovornost mnogih na
njih same, kad si uzviknuo: "Tko ima uši neka čuje
i tko ima oči neka vidi!" A mi smo se okrenuli
zemlji i po njoj čeprkamo tražeći svoju sreću. U-
mjesto sreće ljudi na zemlji nalazimo samo tugu,
strah, bolest i smrt. Danas osobito, o Gospode !

A tko se obraća k tebi, o Gospode i traži s to-
bom vezu jedinstva i nade? Ljudi ne mare i osta-
v ljaju tebe, izvor pravog dobra koje ne prolazi, a
okreću se praznim studencima koji nikako ne mogu
trajno napojiti žedne ljudske duše.

Zato te molimo, o Gospode :

Daj nam jedno srce i jednu dušu jedinstva sa
sv. Ocem, sa našim Biskupom, s našim duhovnim pas-
tirima.

Skini kamen leđa s našeg srca da krenemo putem
tvoje ljubavi i vjernosti.

Izliječi nas od nemara za tvoja nadahnuća, za
tvoj put, za dohvat tvojih obećanja.

Vrati nas, obrati nas, obnovi nas u vjeri!
D.N.

poziv na obraćenje: KORČULANSKI KORIZM. NAPJEVI

Don Božo Baničević:

Ne jednom se čulo govoriti u našem gradu: "Dolazi korizma najdraža doba crkvene godine". I s pravom se tako govori: jednome se svidja korizma kroz pobožnost po našim crkvama, drugome korizma bratimske aktivnosti, a većini korizma drevnih melodija našeg grada.

I stvarno više nego išta drugo korizma je opećaćena posebnim melodijama, pučkim napjevima koji vuku podrijetlo od pradaćnih vremena. U te melodije kršćanski je genij utkao sve svoje bogatstvo pjevno i melodijskog kolorita i šarmā. Zato je naš korizmeni napjev tako dubok, izoran i sadržajan da vrijedi za sva ljudska pokoljenja. On nas sve ugodno blaži i rasterećuje pa i onda kad ljudska slabost i prilike povuku čovjeka od vjere i svetinja njegova djetinjstva. Ove melodije žive i tada u njegovoj nutрини. One u njemu blago podržavaju ozračje koje dovodi obraćenju. Kad jednom uhvate korijena u čovjeku, korizmeni napjevi ga više ne ostavljaju; prate ga doživотно. Upravo zato korizmeni napjevi su najizvrsnije sredstvo oživljavanja i podržavanja vjere u našim dušama. Oni su sposobni buditi u svakom od nas duh pokore i obraćenja, oni su nastali iz proživljenog evandjelja kroz vjekovnu tradiciju naše crkve, oni su dio nas samih.

Mi se ponosimo korizmenim napjevima svoga grada. Ali kada bi nas netko zamolio kao nekoć Izraelce u progonstvu na vodama Babilona: "Pjevajte nam popjevke svoga grada", - da li bismo odmah imali riječ na jezik, a melodiju u uhu, da li bismo znali zapjevati onu osjećajnu, duboku:

"Plači sarcem i s očima

Muku svoga Gospodina"

koja disponira srce za obraćenje ili pak onu koja izvire iz dubine srca i koja daje naslutiti da će raskajana duša ubrzo zadobiti milost oproštenja:

"Smili nam se tužnim smili

Po velikoj svoj milosti"

Je li nam pri sreću ona koja se lako pjeva u hodu i koja najbolje simbolizira uvjerljiv pristup križu i obraćenju:

"Nu mislimo o tom danas,

Ki na križu umri za nas",

kao i ona prebogata glazbenim ukrasom i refleksijom sadržaja:

"Funa tuge majka staše

Uz križ plačuć dok trpljaše

Sin na križu viseći".

Sjećamo li se dobro one zanosne koju pjevamo pred prežalosnom Gospom u Svima Svetima a koja je kadra istrgnuti iz zemaljskog i vezati nas uz nebesko:

"Majko Božja priblažena

Gorko t'osta ucviljena

Duša kad ti glas doniše,

Da ti Sinka uhitise".

Da nismo možda zaboravili onu čija jeka najbolje vezuje uz lik Spasitelja svijeta i u kojeg griješnik već osjeća blaženost pomilovanja:

"Sliko slavna, sliko sveta,
Draga sliko kralja svita".

I sam poklik "Smiluj se nama Gospodine - Smiluj se nama! - oduše svježinom duše spremne da kroz ove dane dobije oprostjenje i milost. O melo diji pokorničkog psalma "Smiluj mi se Bože", da i ne govorimo. Ona uzdiže klonule duše.

Melodije pak "Molitva Jeremije proroka" pa "Lamentacije" i Responzorija "Kad bi pokopan Gospodin", pune su izraza i dramatike i sposobne su dušu potpuno vezati uz Gospodina koji je tu radi nas i bez kojega bismo bili sve samo ne ono što trebamo biti: spasenici Božji.

Korizmene melodije osvježuju poput žive vode. Zašto? One su nastale u duši koja je iskusiła kroz procesije, adoracije, refleksije ljepotu i opojnost milosti koja silazi s križa Kristova. Sve naše korizmene melodije su jeka pročišćenog blaženog života što ga milost gradi u Bogu odanoj i spasenoj duši. Te su melodije dakle kadre i nas po svećivati. One čine da ostavimo prolazne zabave i svakidašnja usmjerenja i krenemo onamo gdje su prave radosti. One su zov na obraćenje i život s Bogom. - Korizmeni napjev prodire u nas svojom snagom, svojim nadahnućem i diže nam klonule kosti.

One čine da sebe zaboravimo i da svoju životnu patnju i boli stavimo u zatišje Kristovih patnja i boli. - Koriz. melodije oživljuju klonule i pale duše. Vraća im život tjelesni i život duhovni. Čovjeka čine sretnim i zadovoljnim i daju da se već naslućuje blaženost vječna koja će kasnije nastupiti. - Ako te zaboravim pjesmo korizmena, drevna pjesmo moje crkve i moje duše, neka mi u zaborav padne desnica: uz grlo mi se jezik priljepio, ne budem li tebe pred očima imao, ne stavim li tebe početkom svoga vjerskog slavlja i obraćenja!

Uzmimo riječi, zatražimo note. Neka nam ožive pjesme, pjesme drevne i mile, pjesme korzmenene. One će i nama udahnuti Život. -

POSUĐEN CITAT

"... Ako se s Bogom želite natjecati, nasljedujte njegov primjer vi koji ste načinjeni po njegovoj slici. Vi koji ste kršćani i koji samim imenom isповijedate čovječnost, povedite se za Kristovom ljubavi..."

(Kristova priča o pastiru i izgubljenoj ovci ima specifični smisao) Opominje nas da ne bismo ljude držali za izgubljene i bez nade i da ne bismo zanemarili one koji su u pogibeljima. Opominje nas da ne budemo spori u pritjecanju u pomoć već da one koji su se otklonili od ispravnog načina življenja i lutaju iznova izvedemo na stazu i veselimo se njihovom povratku i povest ćemo ih s mnoštvom onih koji pošteno i pobožno žive..."

(iz Homilije sv. Asterija,
amazenskog biskupa)

VELIKI PETAK

Utrnimo svjetla, nek bude mrak,
sunca je pogled nestao čist,
samo nek bude strava posvuda,
na Golgoti raspjet umire Krist.

Nek plaču oči i padaju suze
na zgažena srca i muke,
o bijeda, bijeda nek blista,
zovu je Njegve probodene ruke.

Tišina se šulja niz bregove kršne,
tek njezin sitni čuje se glas,
o bliže, bliže makar i s grijehom,
ta Bog, Krist trpi za nas.

Franjo Balog

KRONIKA DOGAĐAJA

radovi u riznici

Kroz predbožićno vrijeme majstori su preparirali a zatim lakirali parketne podove u svim prostorijama Opatske Riznice. Prije toga trebalo je ulaznu prostoriju gdje su ikone, Numizmatika i Studije osigurati betonskom pločom budući se taj prostor nalazi iznad kućne cisterne. Sada je sigurno od vlage.

most svih svetih

Spojni most između bratimske dvorane Svih Svetih i crkve bio je u opasnosti da se sruši. Kamenne ploče tla bile su veoma izlizane i oštećene, a kameni pragovi, nosači napuknuti. Kom. poduzeće obavilo je potrebne radove i sada smo uvjereni da je uloženi novac i zdušno zalaganje Dinka Duževića bilo korisno i vrijedno.

čista korčula

Krajem prošle godine iz grada su nestale mnogo brojne kante za smeće uokolo kojih se slagala brda od otpadaka i zborovi gladnih mačaka. Gradsko pod. "Hober" postavilo je 20 velikih kontejnera u kojima se baca smeće. Potrebno je pripaziti da ih se postavlja na diskretna mjesta po gradu osobito u vrijeme turist. sezone. Vjerujemo da će uz pažnju građana ovako grad sebi vratiti davni naslov: "najčišći grad na Jadranu" (Eduard od Walesa).

priznanje velikanu

Dnevni tisak, radio i televizija donijeli su 13. siječnja vijest da je Predsjednik Republike J. Broz Tito odlikovao Ordenom Republike sa zlatnim vijencem akademik kipara Frana Kršinića, a povodom njegove 80-te godine života - "za izvanredna ostvarenja u oblasti kiparstva koja su doprinijela podizanju ugleda jugoslavenske likovne umjetnosti širom svijeta" (Vjesnik, 14. I). Svečana predaja odlikovanja obavljena je u prisutnosti brojnih društvenih i kulturnih radnika Zagreba i S. R. Hrvatske na prigodnoj svečanosti u dvorima u Gornjem gradu.

Mi smo također čestitali za ovo odlikovanje našem dragom i slavnom Šjor Frani, želeći mu da ga i nadalje prati nebeska zaštita u zdravlju i nepresušnom stvaralaštvu.

oreb u stockholmu

Od 14. I do 1. II naš mladi umjetnik Izvor Oreb iz Vele Luke izlagao je u Stockholmu (Švedska) ciklus svojih najnovijih skulptura u drvu.

Poznajemo Oreba kao mladog majstora istraživača karaktera. On komponira škrte elemente materije da izvuče cjelinu odredjenog bića. Majstorski ga izvlači iz njegove vlastite kore pa ga prezen-tira u bitnoj sadržini osobnosti.

Listajući fotose ovog najnovijeg izloženog ciklusa u reprezentativnom Katalogu izložaka Oreb nas šokira svojim likovima kojima je sačuva-o karakterističnu okosnicu kao dio nedorečene cjeline. Napušta figurativnost i sveobuhvatni karakter pojedinca, a zanima ga kolektivna izražajnost u crtama prvog i posljednjeg. Oreb se tako prebacio u svom razvitku do suvremenih oblikovanja metalnih i betonskih elemenata koje Majstor zasada razotkriva u materiji drva.

Sigurni smo da su moderni Švedjani objeručke prihvatili Orebovu daleku umjetničku šetnju pa nas to raduje. Medjutim njegova ostvarenja kojima je do sada već obogatio našu umjetničku modernu baštinu svjedoče da će nam se Oreb dostojno i zaslužno nadovezati na bogati niz naših majstora čija imena ostaju zauvijek upisana u umjetnost Hrvata.

Izvor Oreb izašao je iz klase prof. Kršinića. Želimo mu da nastavi osjećati i govoriti dušom svoga velikog Učitelja i zasigurno neće pogriješiti.

JEDNA OPORUKA

RAFFAELE DAGNINO, župnik u Parmi (Italia) umro je 13. XI 1977. u 72 god. života.
(Pogledaj o njemu vijest u rubrici "Iz pisma"). Njegovu oporuku u prijevodu glasi:

Moj tajnoviti poziv da sve dadem Gospodinu u svećeničkoj službi rodio se u vlažnoj sobi Anatomskog Instituta Sveučilišta u Parmi u davnom studenom 1929. u 15,30 sati ispred 5-6 lješeva još okrvavljenih i prostrtih u redu ^{na} anatomskom stolu izneseni tada s lomom na lubanji.

Kakav je to misterij: život! A poslije 46 godina moram se nalaziti i biti upleten s jednim narodom koji hoće pobačaj! Može li se zamisliti nešto strašnije i odvratnije za mene?

Tokom 43 godine vršim svećeničku s žbu-a da ni kako ne mogu razumjeti kako je to Gospodin izabrao otpadak kakav sam ja-na posluh Biskupu i Papi u Biskupu. Nikada nisam tražio neku službu u Božjem narodu: po odredbi Biskupa bio sam najprije na slu-

žbi u Sjemeništu, a poslije kao župnik Sv. Marije Magdalene i Sv. Josipa. Kako je teško i kako odgovorno ali kako i lijepo biti župnik! Moji župljani-bilo praktični vjernici ili ne- usmjerili su me duhovno na najbolji način i vezali me u savjesti biti suvremen, prihvaćati "znake vremena" kako Isus hoće.

Toliko se nadam da ću moći ući u nebesko blaženstvo po beskrajnom milosrđju Božjem i po djelima mojih župljana te tolike naći, a tolike od župljana čekati.

Nadam se pri mojoj smrti da će me milost Božja pomoći da prinesem moj zemaljski "svršetak" za život cijelog čovječanstva poput Isusa: to jest život siromaha, nespretnjakovića, ali puna ljubavi.

Od mogega ne postoji ništa osim mizerije u svakom smislu. Ako pak nadjete kakve mrvice treba ih predati siromasima i potrebnima ukoliko se radi o novcu ili o predmetima: u crkvi, u mojoj kao radnoj sobi ili u kući. Knjige treba da ti onima koji ih hoće imati kao korisne: svećenicima ili svjetovnjacima.

Želim da mi se ukaže ljubav te mi se mrtvo tijelo pokopa među siromaha na javnoj livadi nakon Molitava za pokojnike obavljene u crkvi uz homiliju na sv. misi bez ijednog spomena na moj život koji će tada već biti pred sudom neizmjerne Božje dobrote. Nek ne bude ni cvijeća nego molitava, molitava, molitava. Nadam se da ću iz neba moći izraziti zahvalnost.

Dovidjenja dakle svima i "Aleluja"! A na grobu nek budu upisane ove riječi: "Raffaele Dagnino-svećenik" (bez fotografije).
Sestri Levante 13. XI 75. "

IZ PISAMA

KRŠINIĆEV JUBILEJ

"... Jako me je obradovao onaj lijepi prikaz umjetničkog opusa našeg kipara g. Frana Kršinića! Nešto ljepše još nijesam čitao o njemu uz kratki prikaz njegovog uspona i umjetničkog rada. To će se svidjeti svima čitaocima "Lanterne"- a posebno našim lumbardjanima..."
Dubrovnik, 7.XII 1977. Don Ante Dračevac

UZ SMRT SAVE VIDOVIĆA

"... Od srca Vam se toplo zahvaljujem na Vašem iskrenom saučesću prigodom smrti moga dobroga, nezabornoga supruga, mog voljenog Save. Vaše riječi su divne, utješljive, duboke i misaone, koje izlaze iz srca..."

Da, baš tako isto kao što Vi napisaste, moj dragi Save je vjerovao čvrsto, ubedljivo, čisto i neokaljano bez ikakve sumnje da zaista On jest...

Trpio je mnogo i bio podnošljiv, nije zadavao nikakve nama muke, a često je znao reći: 'Bože, neka se vrši volja Tvoja'. Do zadnjeg časa mi je želio olakšati bilo čime, sve iz čiste ljubavi prema meni i našoj dragoj djeci.

Sada počiva u miru kao Božji ugodnik i vjeru-

jem da se nalazi tamo, gdje nema više bijede i boli, kod svog Boga Tvorca kojega je neizmjereno volio i kojemu je lijepi broj pjesama posvetio. Svugdje gdje je mogao širio je Božju riječ ubedjujući ljude da zaista ima Boga.

Istinite su one riječi koje ste Vi naveli: Smrt Tvojim vjernima Gospode ne oduzima života nego ga mijenja. Ovo nam mora biti najveća utjeha koja nam može pomoći da svoj teški zemaljski gubitak izdržimo..."

Melbourne 1.XII 1977.

Pompeja Vidović

BANKA SVETOG JOZIPA

"... Blagoslovljena Banka i oni koji je načinišei oni koji u njoj rade i koji je podržavaju!- tako je izustila žena i majka osmero djece kojoj je dar bio upućen. Rekoh joj da vam se i pismeno ta ko zahvali. Ona voli da zna toliko slova, a da joj dva-tri izmiču. 'Napišite vi, padre, vi znate učevo govoriti i pisati'- nastavi ona. Pa eto, ja i ni sam drugo napisao nego što je ona rekla. Još mogu potvrditi da je bilo cike i vriske kad se tovar približio vratima kuće. Šaljući preko mene mojim susjedima najpotrebnije darove koji su u njihovu brojnu obitelj unijeli puno radosti i zadovoljstva. Videći njih tako radosne i zadovoljne i ja sam postao radostan... Udijelio i svima Vama Gospodin u čije ime radite, pod zaštitom njegova Počima, obilje nutarnjeg zadovoljstva i radosti..."
Orebić 14.XII 77. fra Andrija Vlašić

"... Najljepša vam hvala na poslanoj pakete. Sve je stiglo u najljepšem redu. Kada smo ih otvorili

veselju nije bilo kraja. Svima koji su se trudili da nas za Božić razvesele najljepša hvala i od Boga plaća..."
Metković 21.XII 1977. obitelj Sentić

BOŽIĆNA LANTERNA

"... Mnogo smo se obradovala božićnoj "lanterni". Poput zvijezde nad štalicom sjaji nam i pruža toplinu u hladnim januarskim danima, daje nam da osjetimo život dragog nam korčulanskog kraja. Svijetla nam se i u sumraku Velikog Petka kao i u danima Uskrsne slave. Hvala Vam najljepša!..."
Subotica 10.I 1978. SS.Dominikanke

SMRT UZORNOG ŽUPNIKA

"... Ovo prošlo vrijeme za nas bijaše vrijeme boli radi smrti iznenadne našeg svetog župnika (Rafaele Dagnino) koji bijaše predivan primjer kršćanskog siromaštva, skromnosti i beskrajne ljubavi. Pripisujemo Vam njegovu oporuku (v.str.18!). Uvjereni smo da će nastaviti dobro činiti iz Raja dok mi nastavljamo put ohrabreni njegovim svjetlim primjerom.

Sve je izvršeno kako je u oporuci napisano. Našli su mu nekoliko lira. A kroz njegove ruke prolažili su milijuni i milijuni, ali je s ljubavlju dijelio sve i hitro. U svojoj 72 godini jedino sredstvo prijevoza još ga služila bicikla na kojoj se u vijek vozio noseći bijednima pomoć. Bio je inače student medicine, a poslije zaređen za svećenika te je i doktorirao u Znanostima..."

Ovih dana sakupljamo 100.000 potpisa potrebnih

za podnošenje jednog pučkog zakona za obranu ljudskog nerodjenog života kako da se izbjegne u jednom najkatoličijem narodu zakon koji ozakonjuje najteži zločin, pravi pokolj nevinih: pobačaj.

Borba je tvrda i teška ali imamo nadu..."
Parma 14.XII 77. Remigio i Ilde Magnani

DON BOŽO BAČIĆ I PUPNAT

"... Ovom prilikom hoću da Vam skrenem pažnju na jedan veliki propust u predzadnjem broju Lanterne gdje je iznesen intervju sa preč. don Pavlom Poša o proslavi 50 god.prenosa bl.Marka Tvrđića. Tko je u ono vrijeme bio župnikom u Pupnatu t.j.god.1927. A i inače propušteno je ime don Boža Bačića pravog gradjanina grada Korčule i puno zaslužnog za župu Pupnat. Kasnije je bio i dubrovački kanonik. Kao župnik Pupnata on je također bio u centru čašćenja i one jubilarne proslave bl.Marka. Lično sam u društvu velikog broja Korčulana bio na toj proslavi i poklonio se svetim ostacima bl.Marka.

Mislila se ovaj propust nije smio učiniti tim više što je naš sugradjanin, sada blagopok. don Božo Bačić, bio jedan od rijetkih svećenika akcije i slovio kao sveti i uzorni svećenik..."
Dubrovnik 21.XII 77. Fabris Ivo pk Iva

NAŠ KRAJ - JUGOSLAVIJA - USA

"... Bio sam tako sretan da mi je napokon uspjealo da se sastanem s Vama i Vašom dobrotom da o-
bidjemo Katedralu i Riznicu. To je za nas sve bi-

lo otkrovenje od neizmjerne važnosti. Svi smo bili uvjereni u historijski značaj Korčule i Pelješca...

Moj put u Evropu i boravak sa rodbinom i prijateljima bilo je za mene događaj od velike važnosti i vrlo prijatan. Bio sam iznenađen i zapanjen sa promjenama koje su nastale u Jugoslaviji od 1963 godine kada sam rodbinu obišao i moje zadnje posjete kod Vas. Pored svega toga ipak se nadam da vaš način života neće se previše amerikanizirati. Ipak, milo mi je da su se prilike toliko izmijenile da ljudi ne oskudijevaju u svojim bitnim potrebama. Mogu samo da vam zaželim da sadašnje stanje i način života produžite u buduću..."

Washington 5. XII 1977.

Franjo Banicević

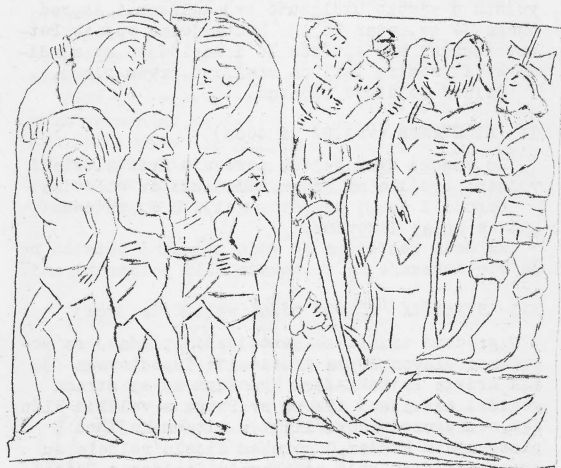
OTAC I PRVA PRIČEST

"... Nismo se nadali mi pomorci jedni drugima Korčulanima, a ipak smo se našli skupa u Africi o Božiću... Dakako da je bila stalna čakula o Korčuli, a napose o Božiću... Iako sam na ovom teškom putu pomorskog života, meni je sve pred očima kao da sam u Korčuli, a u nekim časovima i više... Ove godine posebno mi je do toga da ne ostanem na putu. Moja Marija ima ove godine Prvu pričest i zato pod svaku cijenu želim doći doma... Molite se Bogu da sretno i na vrijeme stignem i da tako budem prisutan tom velikom činu..."

Posla i briga ne fali, ali moji pomorci su svi dobri i poštuju me tako da sam miran..."
Genova, 22. II 78. Čedo Kraljević

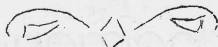
naši spomenici:

ENGL. RELJEFI MUKE

II

I

U Opatskoj Riznici nalaze se sada tri alabastrena reljefa. Dva su jednakih dimenzija i potječu iz franjevske crkve na Otoku, dok je treći manji iz nek. zbirke obitelji Boschi.

I JUDIN POLJUBAC (vel. 24 za 40cm)

U sredini reljefa stoji uspravni Kristov lik kojemu otprilike pristupa Juda i rukama ga dohvaća na zagrljaj. Sa prednje strane vojnik je već stavio ruku na Krista da ga sveže. Otraga je i jedan vojnik s visoko uzdignuto svjetiljkom. A ispred njega je sv. Petar kojega hvata jedan vojnik. Petrov isukani mač spušten je i naslonjen na mladica koji prostrt leži na zemlji u prvom planu.

Reljef je dobro ušćuvan.

II BIČEVANJE (vel. 24 za 40cm)

Uz visoki stup vojnik povezuje Krista. Ostali vojnici trojica na broju, zamahnuli su bičevima.

Gornji i donji dio ovog reljefa su oštećeni, ali ne škodi likovima.

Na obim reljefima se vide neznatni ostatci boja što dokazuje da su nekada bili polihromirani.

III SVETAČKA KOMPOZICIJA (vel. 20 za 32cm)

U sredini nalazi se Herodijadin pladanj sa položenom glavom Ivana Krstitelja. Ispod ovoga je lik Krista Patnika-Ecce Homo-dok su sa strana gotički izduljeni likovi sv. Petra s velikim ključem, sv. Augustina (sv. Vilim?) s mitrom, knjigom i pastoralnim križem. U gornjem dijelu reljefa su dva anđelčića koji podržavaju Jaslice s Djetetom.

cem (oštećenim), dok su sa strana likovi dviju svetica: sv. Magdalena s posudom miomirisca i sv. Katarina s knjigom mudrosti.

Reljef je u donjem dijelu dosta oštećen.

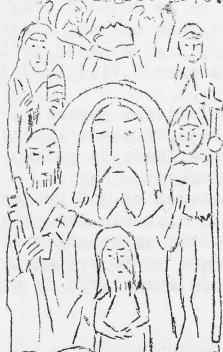
Sličnih reljefa u alabastru nalazi se u Engleskoj, Francuskoj, Italiji i Poljskoj. Kod nas su poznati slični reljefi na oltaru Gospe Čarškoga Polja na Korčuli, u Dubrovniku u zbirci Dominikanskog samostana, u župskoj zbirci u Cavtatu te fragmenti u franjevs. samostanu na Hvaru, preneseni sa Badije god. 1950.

Svi ovi reljefi imaju karakteristike engleske gotike. Drži se da potječu iz radionice engleskog grada Nittinghama oko god. 1400.

Pomorske veze bile su vrlo dobre i u onim danima vremenima. Na Badiji se spominje oko god. 1400 franjevac Matej iz Engleske (Mathews de Anglia).

(Dr Cvito Pisković detaljnije je pisao o ovim kod nas reljefima ("Dubrovnik's relations with England" University of Zagreb 1976.))

III

JUBILEJ JAKOVA SALEČIĆA

Smokvica je kroz svoju povijest dala nekoliko znamenitih ljudi. Jedan od poznatijih svakako je Jakov Salečić, svećenik, doktor teologije, korčulanski kanonik, poznati znanstveni pisac i hrvatski pjesnik. Ove godine navršava se 300 godina od njegova rođenja (5. I 1678.) pa je ovo prigoda da se osvijetli, koliko je to moguće, njegov rad koji stoljećima pokriva arhivska prašina. Nažalost nitko se, do sada, nije ozbiljno pozabavio značenjem Jakova Salečića pa je vrijeme učinilo svoje prekrivši ga gotovo zaboravom.

Znamo ipak da je Salečić svoj studij s doktoratom obavio u tada slavnom Loretu, da je živio i radio u Korčuli gdje je 40 godina bio kanonik. U Korčuli je i umro 5. VIII 1747 i u Katedrali je pokopan.

Sačuvana je svileni marama na kojoj su, prema ondašnjem običaju, napisane glavne teze njegove doktorske radnje. Inače je godinu dana predavao i na slavnoj Sorboni u Parizu.

U rodnoj Smokvici se još uvijek prepričava jedna anegdota iz njegovih školskih dana. Preko ljeta dolazio je kući na praznike iz Italije. Bilo je nekako prerano za to vrijeme. A otac je baš gradio novu kuću. Pomislivši da su mu sina otje-

rali iz škole odmah ga zaposlio na gradnji. Mlade ruke nenavikle tom poslu brzo su popucale žuljevima. Nekoliko dana kasnije došao je u Smokvicu jedan svećenik koji je donio svjedodžbu sa odličnim ocjenama radi čega su ga ranije i poslali na praznike.

Naslovi znanstvenih Salečićevih radova pokazuju raznovrsnost njegova znanstvenog interesa. Osim teologije i filozofije bavio se poviješću, arheologijom i prirodnim naukama. Od poviješću, zanimao temama koje su onda bile aktuelne, kao na pr. da li je sv. Pavao nakon brodoloma pristao na Mljet ili na Maltu? gdje se nalazio Stridon rodno mjesto sv. Jerolima, - o položaju rimskog grada Onea u Dalmaciji; o tome da je mletački dužd iznio pobjedu kod Lastova, a ne kod Hvara; o novopronađenim rimskim natpisima kod starog Epidaura, današnjeg Cavtata. Neke su njegove postavke danas zastarjele. Ali njegove postavke o duždu Petru Orseolo i kontroverzija o njegovoj pobjedi kod Lastova povijesna znanost drži da su točne.

Salečić je prvi upozorio na zagonetni i vrlo važni natpis u Gradinskom prvoru kod Smokvice koji i danas predstavlja znanstveni problem.

Pisao je rasprave i o mnogim drugim temama.

Ne zna se komu je Salečić poklonio svoju, sigurno, bogatu biblioteku, ali se zna da je kod rodbine bilo puno knjiga koje su godinama stajale u potkrovlju i na koncu, ne tako davno, uklonjene. Bilo je to vrijeme kad se takve stvari nisu znale cijeniti ni čuvati.

Do nas su doprla od Salečića dva portreta.

Naš poznati historičar dr. Vinko Foretić tra- ga već godinama za rukopisima Salečićevih rado-

On se ozbiljno pozabavio ovim pitanjem i bit će župniku Smokvice desna ruka u organiziranju znanstvenog simpozija o Jakovu Salečiću koji će se ovog ljeta održati u Smokvici. Predviđa se više predavanja, svečana Akademija, liturgijsko slavlje, spomen ploča. Zainteresirane su društvene vlasti Smokvice i prosvjetne ustanove Smokvice i Korčule. Zamoljena je njihova pomoć i suradnja u ovoj proslavi 300 god. rođenja ovog našeg svećenika i naučnog radnika.

"Lanterna" će se ponovno osvrnuti na ovaj jubilej i upoznati čitatelje sa životom i djelom ovog našeg velikana duha kao i s onim što se bude učinilo s proslavom.

Don Stanko Lasić, župnik

Matica umrlih sv. II, str. 12 b donosi (Korčula):

5. Augusti (1747)

Ad^m. R. us D. Jacobus Sallecich Can. us Penitentiarus, in Com. ne S. M. E. Animam Deo reddidit, Confessus, Sacratiss. mo Viatico refectus, ac Sac. Olei Unctione roboratus, sepultus est in Cemeterio huius Cathed. lis.

prijevod: 5. Kolovoza (1747)

Preč. gospodin Jakov Salečić kanonik Penitencijar u jedinstvu sa sv. majkom Crkvom predao je dušu Gospodinu ispovjedjen, presv. Pričešću ojačan i sv. Uljem pomazan i učvršćen, pokopan je u groblju ove Katedrale. (t. j. u strani sv. Roka)

TRPIMIR IVANČEVIĆ

Navršila se godina dana od smrti akadem. kipara Trpimira Ivančevića. Rodjen u Korčuli proveo je cijeli svoj umjetnički a gotovo i životni vijek (60 god.) u tuđini, u Pragu. Mnogi ga se u Korčuli ipak dobro sjećaju: kadgod mu je bilo moguće, sve do duboke starosti, vraćao se u domovinu, obilazio rodbinu, prijatelje i rodni kraj.

Umjetnički rad Trpimira Ivančević u nas je gotovo sasvim nepoznat. Iako je u Čehoslovačkoj često izlagao, u domovini nije priredio ni jednu izložbu i stoga je ostao nepoznat našim stručnjacima, kritici i publici. Osim par manjih skulptura koje je darovao Muzeju u Korčuli ili svojim prijateljima, te fotografija nekohi radova, ni u Korčuli djeli djelo ovog umjetnika nije bilo poznato.

Nakon kipareve smrti njegove skulpture zatečene u atelijeru u Pragu naslijedio je brat mu Mutimir, koji se pobrinuo da se sve to dopremi

u Korčulu. Znajući bratovu želju da se njegova najvrijednija djela daruju rodnom gradu Mutimir I. - Ivančević poklonio je Muzeju Korčule 33, a patskoj riznici 15 skulptura-najbolja ostvarenja iz ostavštine. Kad ova djela uskoro budu na komemorativnoj izložbi predstavljena široj javnosti vjerujemo da će umjetnik Trpimir Ivančević biti pravilno vrednovan i dobiti u našoj umjetnosti i među umjetnicima Korčulanima ono mjesto koje mu pripada.

Rodio se u Korčuli 1895 god. u obitelji trgovca Frana i Terezine r. Vilović; -nakon završene klesarske škole u Korčuli, odlazi na daljnje nauke u Česku, u Hofice, gdje je u to vrijeme radila poznata klesarsko-obrtna škola. Tamo su učila još dva korčulanska umjetnika: Petar Pallavicini i Frano Kršinić. Završivši s uspjehom i ovu školu produžava studij kiparstva na Umjetničkoj Akademiji u Pragu, a tu su mu profesori Šapnigel i Štursa-dva velika češka umjetnika. Završivši studij na Akademiji Ivančević ostaje u Pragu uvijek vezan uz domovinu, bilo preko naših ljudi koji u Češkoj studiraju i rade, ili čestim posjetima Korčuli. Radio je mnogo i marljivo: figuralne kompozicije, aktove a posebno portrete. To mu je i glavna preokupacija. Portretirao je niz značajnih ljudi češkog kulturnog i javnog života (T. G. Masaryka-Riznica), no isto tako i brojne naše ličnosti (I. Vojnovića-Riznica), Dr. Murka, Zv. Rogoza, Z. Balokovića-Muzej). Posebno je dao oduška svojoj ljubavi i vezi s rodnim krajem u t. zv. "Dalmatinskom ciklusu" gdje je u nizu likova mornara, ribara, seljakinja i dr. želio prikazati teški, mukotrpan život našeg čovjeka, njegovo siromaštvo, radišnost i ponos. Simbolično je izrazio to svoje shvaćanje u liku "Dalmacija"-žene raspleteneh ko-

sa i uzdignutih ruku koja stojeći na vjetrometini hrabro podnosi i suprostavlja se nevoljama življenja.

Neosporno najbolja Ivančevićeva djela su por-treti: medalje, plakete i poprsja. Tu je umjetnik uspio uz individualne crte portretiranih dati i dublji, unutrašnji život tih ljudi- čiju intelektualnu dubinu, odlučnost ili sanjalaštvo otkriva mo na licima znanih ili nepoznatih nam ličnosti.

Medju umjetnicima starije generacije porijeklom iz Korčule svakako T. Ivančeviću pripada zapaženo mjesto. To što je kao čovjek bio skroman, kao umjetnik živio bohemski ne brinući se mnogo ni za publicitet ni za afirmaciju svog rada, može biti samo simpatično, jer otkriva poštena, radina, pomalo zanesena čovjeka, koji je živeći, stvarajući pa i umrijevši daleko od rodne Korčule ostao s njom uvijek vezan, a sada svojim djelima i svojim pepelom koji je nedavno sahranjen u obiteljskoj grobnici, makar posmrtno vratio se i odužio voljenoj Korčuli.

NAŠI DAROVATELJI

CRKVI S V. MARKA

IZ SVIJETA :

Ksenija Bacich San Francisco, Paola Šeparović Broken Hill, Drago Sambrailo Attadale, Gabriele Bernardi Pescara, John Bernardi Ottawa, Catherine Piantanida New York, Nick Batistich Lemont, Jacqueline Zietich San Francisco, Theodore Bernardi Ellwood, Martin Damjanovich San Francisco, Svetko Tedeschi Bari, Gilda Stepančić Windsor, Dr Kasja Šuljaga New York.

IZ JUGOSLAVIJE :

Ivica Bernardi, Nikola Tadić, pk Fani Mikelić, Josip i Marica Petrone, Dr Ivo Donadini, Mladen Donadini iz Splita, Stanislava Bartulović iz Dubrovnika, Nađa prof Demetrović iz Osijeka, Dosi Fattorini, Stijepo Ivančević, Dr Mihovil Pansini iz Zagreba, Vatroslav Ljubibratić iz Sarajeva, Jerka La Volpicella iz Rijeke, Dr Ivo Arneri iz Zadra, Marija Protić iz Blata, Anka Milić iz Šibenika, Spaso Skočajić iz Bлагaja.

LANTERNI S V. MARKA

IZ SVIJETA :

Carmela La Volpicella, Guido Benussi iz Rima, Ante Foretić iz Mt. Pritchard, Slavica Pirovic iz Blacktowna, Tina Tabain iz Trsta, Marc Belic iz Surrey, Frank Banicevich iz Washingtona, Gilda Stepančić iz Windsora, Lodi Vanja iz Modene, Stephen Foretić iz St. Peasant.

IZ JUGOSLAVIJE :

Marija Milat, Anka Kaliterna, Msgr Frane Franić, Marija Pilković, Dr Melka Zdenek, Tera Duplančić, Ivica Bernardi, Nikola Tadić, Svetka Farčić, pk Fani Mikelić, Dika Marjanović, ob. Ružić-Radovanović, Dr Ivo Donadini iz Splita, Don Jožo Azenić, Antonjeta Batistić iz Lumbarde, Seka Pleše iz Delnica, Marija Cviličević, Dr Slobodan Franulović, Vinko Bilica, Joško Lešaja, Luka Marčić, prof Damir Kalogjera, Elizabeta Ivković, Melita Matijaca iz Zagreba, Vatroslav Ljubibratić iz Sarajeva, Ketil Pavlin iz Viškova, Ivan Vigne, Lino Šapro, Msgr don Miro Babić, Marija Batistić, Tina Radica, Kuzma ing Kastropil, Ladislav Fazinić, Ivo Fabris, Vinka Gjurgjević, Marija Orepić, Nana Fabris, Msgr don Ante Dračevac iz Dubrovnika, Matko Župa iz Orebića i Katia Lasić, Don Jure Belić iz Hvara, Milka Simić iz Trpnja, Frana Delić iz Donjeg Dolca, Olga Petković iz Blata i Kćeri Milosrgja, SS, Dominikanke, Ivo Martinić, Ante Fabris, Ankica Milić iz Šibenika, Darko Jeričević, Dr Ivo Arneri iz Zadra, SS, Dominikanke iz Subotice, Don Ivo Gjurgjević iz Trogira, Marija Milišić iz Solina, Don Avgustin Milina iz Majkova, Don Ivo Msgr Oreb iz Vele Luke, Župni Ured iz Križevaca, Tereza Šale, Župni Ured iz Žrnova.

BANKI S V. JOZIPA (u slijedećem broju)

KRIZMA

Očekujemo da će nam proljetno vrijeme pružiti mogućnost i prigodu da se dostojnima ponudimo pred licem Crkve te nam pristupi o. Biskup da podijeli sakrament sv. Potvrde našim mladima u Župi. Tada će Duh Sveti potvrditi i ojačati njihov hod kršćanskog života i izabrane Krista da im bude životni ideal i nadnaravni cilj. Ne samo njima nego i njihovim najbližima pa i svima nama u Zajednici.

Čuje se prigovor: Zašto se ne daje Krizma kršć. djeci najranije i prije Prve pričesti- kako je to bilo otprije? Sada čekate da oni odrastu i da ih proračunaju svi mogući "učitelji" počam od ulice i kina kroz njihove pubertetske godine! Pa na kraju gotovo nećete imati više koga krizmati!...

Baš u tome i jest današnji problem krizmanja! Ovo je sakrament "zrelosti", a ne djetinje naivnosti i dječjih darova. Neka već mladi čovjek pokaže i dokaže svoju pripadnost Kristu i Crkvi. Da bude pošten i društveno koristan i aktivan- to može najbolje naučiti od Krista, u Crkvi, uz Vjeronauk. Krizma će mu dodati nadnaravnu milost snage i ustrajnosti. Biti će spreman da vrši i Božje zapovijedi i svoje obaveze u društvu. Roditelji i ukućani ga u tomu moraju pomoći svojim primjerom vjere i dobrote. Tuga je Duhu Svetomu ulaziti u duše mladih koje ne podržava vjernost i savjesnost najbližih. Krizma će potvrditi vjernost i ustrajnost uz Boga i nakon Krizme!

LITURGIJSKI KALENDAR

I NEDJELJA MUKE-NEDJELJA PALAMA-12.III-19.III.
"Ovo su dani milosti-ovo je vrijeme spasa!"
Duhovna obnova kroz osam dana pouke o. Hinka Balajića franjevca. Svake večeri u 18 s. Večernja misa i korizmena PROPOVED.

18.III SV. JOSIP (umjesto sutradan!). Uz večernji poznati program od cijele sedmice bit će mala AKADEMIJA u čast Sveca. Sakupljat će se prilozima za potrebe Banke Sv. Jozipa.

19.III NEDJELJA CVIJETNICA-PALAMA. Prva misa u Svima Svetima u 7 s. druga u Sv. Mihovilu u 8 s. a u 9,30s. počinju Svečanosti u Velj crkvi: blagoslov palama-maslina, mala procesija, sv. Misa s Mukom te početak 40-satnog Klanjanja.

Uvečer u 18,30s. Večernja misa te Blagoslov i adoracija Savetana uz nagovor o. Vicka Tomašića franjevca. Tako će biti sva tri dana uz adoraciju Rokovaca odn. Mihovilaca.

VELIKA SRIJEDA obvezuje nas ujutro u 6 s. krenuti na SOLINA NA ZAVJET od potresa iz god. 1667.

Uvečer u 18 s. dolaze sve tri Bratovštine na POKORNIČKO SLAVLJE uz lamentacije, propovijed o Muci, sv. Pričest i završetak Klanjanja.

VELIKI ČETVRTAK je dan Euharistijske ljubavi našeg Gospodina kada Crkva u svečanom večernjem Bogoslužju zove vjernike u najvećem broju na Euharistijsko blagovanje. Kroz dan i pred Bogoslužjem je prigoda za sv. Ispovijed. Po tradiciji su Sasvetani "Učenici" kojima se peru noge.

VELIKI PETAK je dan spomena Muke Kristove. Vjernici preko dana pohađaju "Božje grobove". Uvečer u 17 s. počinju sveti obredi Muke, ljubljenje križa i sv. Pričest. Oko 19 s. održat ćemo svečanu procesiju uokolo grada.

VELIKA SUBOTA pokopanja našeg Gospodina časti se u tišini. U noći u 10 s. počinju obredi Uskrsne vigilijske. Prije toga je prigoda za sv. Isповijed.

USKRS -26.III- slavimo sv. Misama po crkvama i to u 6,7,8 s. a u 9,30 najprije držimo svečanu procesiju s blagoslovom grada. Uskrsno Euh. slavlje uz zaključnu propovijed i Papinski blagoslov imat će o. Vicko. Uvečer bit će samo Blagoslov.

USKRSNI PONEĐJELJAK je počast BL. GOSPI OD UTJEHE u Sv. Mihovilu: ujutro Misa u 6,30 s i 9,30 s. a uvečer u 18 sati s pospremnom Gospinom kipa.

16.IV -NEDJELJA DOBROG PASTIRA.- Usmjerit ćemo svoje molitve i misli za duhovna zvanja.

25.IV -SV. MARKO EV.- ZAŠTITNIK KORČULE.- Uoči svetkovine držimo u 18 s. Večernju s Misom.

Na Svetkovinu sv. Mise su u 7 i 9,30 s. Uvečer u 18 s. bit će procesija i Euh. slavlje.

4.V SPASOVIAN- dan uzlaska našeg Gospodina na Nebo. Kroz tri dana prije držimo Prosne dane. Na zapovj. svetkovinu sv. Mise su kao nedjeljom.

14.V DUHOVI.- Kao pripravu na ovaj Dan držimo Devetnicu. Sv. mise su kao nedjeljom i Zaziv.

21.V PRESV. TROJSTVO.- Slavimo Trojednog Boga radošću uskrsnog slavlja.

25.V TIJELOVO.- Sv. mise u 6,30 i 9,30 s. Uvečer u 18 s. Euh. slavlje, a zatim svečana procesija.

NEKROLOG

14.XII 1977. smireno u Bogu ostavila je ovaj svijet FRANČESKA ud FABRIS u 89 godini. Brižno se i pobožna duša pratili su je čitavog života u žrtvama za Boga i svoju obitelj.

20.XII nakon dugog bolovanja uz osmijeh duše koja već osjeća nebesko blaženstvo preminula je ZORKA ud FERNETIĆ u 84 god. života. Zaista bijaše uzor vjere i finoc. Matvo tijelo bi prenese no u Velu Luku i tamo pokopano.

26.XII naglo je preminula FRANČESKA ud VUČENOVIĆ u 80 godini. Vjerujemo da je Gospodin primio u vječno Božićno slavlje na nebu.

31.XII u dubokoj starosti od 91 godine otišla je svom Bogu JERKA ud ONOFRI. Dopunila je svoju dušu molitvom, žrtvama i trudima davnih godina, a blagoslovom Kristovim i svojih najbližih.

31.XII naglo je preminula i preselila se u vječnost MARIJA PERIĆ u 74 god. življenja. I ona je jedna od naših divnih žena i majki koja je hrabro nosila životni križ krijepeći se Gospodinom.

3.I 1978. U 86 god. života tiho i nenadano nas je ostavila VINKA ud LOZICA. Bijaše po gradu sveopć. šapat: umrla je uzorna žena i mati, izgledna i zanosna kršćanka! Nekoliko godina bila je povučena u kući, ali imali smo prigode da nas hrani svojim dobrotom, ljubeznošću i svetošću vjere.

19.I- usljed posljedica opake bolesti zarana nas je ostavio TONI KALOGJERA u 71 god.života.Nosio je sobom kršćansko ufanje u život -što je bitni i nenadoknadiivi oslonac životu i bolima.

21.I preminula je u Isusu JAKICA ud LUIĆ sa 85 godina.Od mladosti bijaše svjetiljka pred Kristom i otišla je Onomu koji joj je velika vječna plaća.

24.I nesretnim slučajem smrtno je ranjen pri radu MARIN ČUMBELIĆ u 43 god.života.Umro je u dubrov. bolnici.Brodogradilište "Inkobrod" zdušno se zalozilo u ovoj žalosti i uz pratnju grada i okolice u građjanskoj formi bi položen u novi darovani grob.

25.I okrijepljen Utjehama sv.vjere umro je ANTE PAVIĆ u 80 godini.Ovdje je boravio kod svog sina, a mrtvo tijelo bi prevezeno i pokopano u rodnom mjestu Krčevine.

5.II preminuo je sjedinjen s Kristom CELESTE GUARINI u 83 god.života.Dragi i dobri starac iz USA pun ljubeznosti i vjere živio je nekoliko godina s nama,oženjen u našoj sredini.

8.II nakon duljeg bolovanja preselio se Bogu dobiti starac LUKA MARELIĆ u 85 godini.Bio je izvanredno tih, strpljiv i vezan na Krista Euharistij.

20.II preminula je u Kristu TINA STECCA u 81 god.života.Kao dugogodišnji pratioc njezinog življenja bijaše joj slijepilo, ali i pouzdana vjera.

24.II naglo je umro u Rijeci TONČI DUŽEVIĆ pom. kapetan u 75 god.života. Pred Gospodinom dopratila su ga djela usluga i dobrote mnogima.Nas je pratio darežljivošću i zanimanjem preko Lanterne. Mrtvo tijelo bi ovamo prevezeno i pokopano.

besmrtni kralj neba
pozvao k sebi i

17.IX 1977.u američkom gradu Weehawken od srčane kapi naglo je preminula NATALIE SEGEDIN. Još se sjećamo njezinog nedavnog pohoda ordnom kraju nakon 53 godine.Ne možemo zaboraviti njezino dobro srce kojim je i nas pratila.Dogodilo joj se kako je molila: još jednom vidjeti rodni kraj pa potom može i umrtijeti.Ostavila je svog brata Franka kojemu naš izraz saučešća.

U predratno doba u našem gradu živjela je obitelj ROSSIELO nam dobro poznata.Smrt je prorijeđila ovu obitelj.Tako je

30.I 1977. u Salo umro suprug Lukrecije LEO TERBOJEVIĆ zvan RODOLFO.Bijaše dobar čovjek i vrijedan kršćanin.

12.X 1977. u Salo(lago di Garda)preminula je i LUCREZIA u 68 god.života.Hitro i naglo je u smrti slijedila svog supruga.Bila je puna vjere.

6.I 78. u San Remu umro je nakon dugog bolovanja i duhovnog usavršavanja pred licem Božjim ANSELMO ROSSIELO u 78 god.života.

Korčulani se sjećaju ovih dobrih ljudi,a nek je mir Božji njihovim dušama.Sestri Elizabeti Ivković u Zagrebu naša sućut.

15.XI 77.preminula je smrću izabranih duša naša plemenita VARONICA PORTOLAN u 82 godini.Živjela

je dugi niz godina u Firenzi. U prošloj Lanterni komemorirali smo je pod prezimenom njezine svete sestre pok. Fani Fabris. Međutim Veronica nije bila udata. U Italiji žive i njezina dva ugledna brata Simeone i Nicolo Portolan.

2. I 78. smrću Božjeg pravednika odletjela je s-
vom Stvoritelju iz Splita FANI ud MIKELIĆ r. Peru-
čić u 88 godini života. Dobro se sjećamo Pokojni-
ce i njezine obitelji iz predratnog vremena kad
su živjeli s nama u Korčuli. Življenje u dobroti
i vjeri okrunjen je životom u Bogu. Sinu Dušanu
naša iskrena sućut.

11. II u praskozorju dana Gospe Lurdske Gospodin
je k sebi pozvao uzornu dušu FANI FRANOTOVIĆ u
91 godini života. Pobožno i sveto provodila je
dugi niz godina u Zagrebu uz svoju kći Leliju
Sunara. Mrtvo tijelo prevezoše u Split i polo-
žiše uz smrtne ostatke supruga. I ona nas je
puninom dobrote stalno pratila preko Lanterne.

N A TABLUNU

Prid justo deset godina spjegali smo fačendu
o pokojnemu šjor Franetu Metru, sasvetansku p-
rokuraturu, kako su ono Sasvetani bili stavili
na muke grozne bidnu prokuru Rokovaca sa svojim
novim Redenturam. Insoma ta je fačenda bila fi-
nila tako da Sasvetani do danas današnjega nosi-
du Redentura na Uskarsenje samo oko crikve i
to prin mise i brez popa. Tako je biskup bi na-
redil.

A pokojan Metar hoti je izgubjenu gveru rekon-
pensat nišim drugim. Zato je bi u Beč ordena in-
škondon čerjeni baldakin. Tako će jin Redentur i-
mat špecijalu čast da ga pod baldakinom pasaju
oko crikve.

Ma to se je in soma berzo doznalo. Pa je jopet
pošla letera biskupu u Dubrovnik jerbo je don Na-
de bi dignu ruke. A ordenacjun iz Dubrovnika je
glasila: oli baldakin prodat oli crikvu zatvorit!

Po paragrafima svete matere crikve baldakin
ima bit samo Santisimu, pa onda Papi oli njegovom
zastupniku. I di je užanca relikviji svetega Kri-
ža-kako je u nas. Drugemu-jok!

I vajalo je na vrat na nos iskat ko će ga ku-
pit pa je baldakin fini u Čaru. Još je i danas ta
mo. Samo je ostari pa govoridu da su za vrime po-
kojnega dun Iva Petkovića pridlagali na jednu kon-
ferencu da crikvi vaja kupit novi, jerbo da ovakvi
čini sramotu Čari.

S A D R Ź A J :

RIJEČ VAMA	Str.	2
LITURGIJSKA KRONIKA	"	5
HTIO BIH . . .	"	8
MOLITVA	"	9
KORIZMENI NAPJEVI U KORČULI	"	10
POSUDJENI CITAT	"	13
VELIKI PETAK	"	14
KRONIKA DOGAĐAJA	"	15
SVEĆENIČKA OPORUKA	"	18
IZ PISAMA	"	20
ENGLESKI RELJEFI MUKE	"	25
JUBILEJ JAKOVA SALEČIĆA	"	28
TRPIMIR IVANČEVIĆ	"	31
NAŠI DAROVATELJI	"	34
KRIZMA	"	36
LITURGIJSKI KALENDAR	"	37
NEKROLOG	"	39
NA TABLUNU	"	43
SADRŽAJ	"	44

naš telefon : (050)81-049

naš račun: "Sv.Marko Ev."br.1080003377

I.K.B.Split 31710-620-21-7200/8s

Naslovna strana:
KRIŽ OD OTOKA, XV st.

Izdavač: Župski Ured, Korčula, ul. Biskupije — Uređuje i odgo-
vara: Ivo Matijaca, korčulanski opat — Uredništvo: Korčula,
ul. Biskupije — Tisak na vlastitom ciklostilu — Izlazi povremeno
